

Hedda Gabler

147. hooaeg

HEDDA GABLER

**HENRIK IBSENI DRAAMA BRIAN FRIELI TÖÖTLUSES
KAHES VAATUSES**

**INGLISE KEELEST TÖLKINUD KRISTA KAER
LAVASTAJA MEHIS PIHLA**

**KUNSTNIK JA VALGUSKUNSTNIK KRISTJAN SUITS
KOSTÜÜMIKUNSTNIK PILLE JÄNES
MUUSIKALINE KUJUNDAJA LAURI KALDOJA**

ESIETENDUS 13. MAIL 2017 VANEMUISE VÄIKESES MAJAS.

OSADES

HEDDA GABLER, KINDRAL GABLERI TÜTAR PIRET LAURIMAA

JØRGEN TESMAN, TEMA MEES, KULTUURIAJALOO DOKTOR KAROL KUNTSEL

JULIANA TESMAN, TEMA TÄDI KÜLLIKI SALDRE

THEA ELVSTED, RAHUKOHTUNIKU NAINE MARIA ANNUS

ASSESSOR BRACK JÜRI LUMISTE

EILERT LØVBORG, KIRJANIK JA SOTSIOLOOG MARGUS PRANGEL

BERTE, TESMANITE TEENIJA ENE JÄRVIS

ETENDUST JUHIB HELI ANNI VÕI SIIM SAREAL

Elada – see tähendab võidelda
trollidega oma hinges ja mõistuses.

Luaa – see tähendab korraldada
hirmsat kohut iseenda üle.

Henrik Ibsen

HENRIK IBSEN

1828 Henrik Ibsen sünnib 20. märtsil Norras Kieni väikelinnas kaupmees Knud Ibseni ja Marichen Ibseni viienda lapsena.

1835 Knud Ibseni pankrot. Äri laostub, kinnisvara tuleb suuremalt jaolt maha müüa. Algavad häda- ja viletsusaastad, mis saadavad Ibsenit veel kaua. Madalamasse sotsiaalsesse klassi langemine häbistas kogu perekonda. Teised lapsed pidasid juba tollal Henrikut veidrikuks ja unistajaks, kuid ärev kodune olukord suurendas tema kinnisust ja üksindusearmastust veelgi.

1844 Henrik lahkub vanematekodust ja siirdub Grimstadi apteekriõpilaseks, tema lapsepõlveunistus oli saada arstiks. Grimstadi jäi ta enam kui kuueks aastaks. Esimeste kirjanduslike katsetuste aeg, Ibsen kirjutab lühikesi satiirilisi luuletusi ja joonistab karikatuure.

1846 Sünnib Henrik Ibseni vallaspoeg Hans Jacob Henriksen. Ibsen toetab lapse kasvatamist mõne aasta jooksul, hiljem kohtub oma pojaga vaid ühe korra.

1848 Veebruaris toimub Prantsusmaal revolutsioon, samal aastal suur ülestõus Ungaris. Euroopa sündmused avaldavad Ibsenile olulist mõju. Grimstadis peetakse teda ateistiks ja mässumeelseks vabariiklaseks.

1850 Ilmub Brynjolf Bjarne pseudonüümi all esimene värssdraama „Catilina”. Ibsen sõidab Norra pealinna Kristiaaniasse (nüüdne Oslo), et asuda õppima arstiteadust. Kristiaanias toimub Ibseni lavadebüüt näidendiga „Kangelaskalm”.

1851 Viilivirtuoos Ole Bull hakkab rajama norra rahvuslikku teatrit ning kutsub Ibseni Bergenisse Rahvusteatri kunstiliseks juhiks ja lavastajaks. Järgneva kuue aasta jooksul tutvub Ibsen põhjalikult teatri köögipoolega. Tol ajal toodi uus lavastus välja igal nädalal, mis tähendas, et Ibsen töötas läbi suure hulga näidendeid, sai proovida kätt lavastajana, kunstnikuna, tõlkijana jne. Ta toob lavale kuus ajaloolisel ainesel põhinevat omakirjutatud näidendit, neist ükski ei pälvi suuremat edu. Tutvub oma tulevase naise Suzannah Daae Thoreseniga, kellest kujuneb eluks ajaks tema innustaja ja kaasvõitleja.

1857 Kristiaanias asutatakse rahvuslik Norra teater ja Ibsen kutsutakse selle kunstiliseks juhiks. Varanduslik viletsus sunnib Ibseni töö vastu võtma, kuigi Kristiaania oli sel momendil „provints” selle sõna kõige halvemas tähenduses. Ibsen saab viimaks piisavalt raha, et abielluda.

1862 Kristiaania Norra Teatri pankrot. Ibsen asub teises, Kristiaania Teatris tööle kirjandusliku konsultandina. Järgneb Ibseni elu kõige raskem aeg: tema näidendite läbikukkumised, vaesus, pettumine noorusaja ideaalides. Otsib abi alkoholist. Valmib esimene kaasajateemaline realistlik näidend „Armastuse komöödia”.

1864 Näidendi „Võitlus trooni pärast” edukas lavastus Kristiaania Teatris. Ibsen saab väikese stipendiumi. Norra ühiskonna kitsarinnalises pettunud Ibsen lahkub kodumaalt, algab tema 27 aastat väldanud emigratsioon, mille jooksul ta elab vaheldumisi Roomas, Dresdenis ja Münchenis.

1865 Ilmub Roomas kirjutatud värssdraama „Brand”, mis toob Ibsenile laiema kuulsuse. Tema teoseid hakatakse kirjastama Kopenhaagenis.

1866 Norra valitsus määrab Ibsenile kirjanikustipendiumi, mis esmakordselt elus vabastab ta majanduslikest muredest.

1867 Ilmub värssdraama „Peer Gynt”, millele kirjutab muusika Edvard Grieg. Ibseni looming jõuab laia maailma.

1869 Ilmub komöödia „Nooruse ühisus”.

1870 Ilmub värsiraamat „Luuletused”, mis sisaldab tema 20 aasta jooksul ilmunud värsse.

1873 Ilmub draama „Keiser ja kalilealane”.

1877 Ilmub näidend „Seltskonna toed”, mis juhatab sisse ühiskonnakriitiliste ja kaasajateemaliste draamade tsükli, mida võib pidada tema loomingu kulminatsiooniks: „Nukumaja” 1879, „Kummitused” 1881, „Rahva vaenlane” 1882, „Metspart” 1884.

1886 Ibsen kaugeneb sotsiaalkriitikast ning võtab teravamalt vaatluse alla tegelaste psühholoogia. Järgnevaid näidendeid on kriitikud nimetanud sümbolistlikeks: „Rosmersholm” 1886, „Naine merelt” 1888, „Hedda Gabler” 1890.

1888 Norras tähistatakse suurelt Ibseni 60. sünnipäeva. Selleks ajaks on temast saanud juba tõeline rahvuskangelane. Ibsen külastab pidustusi põgusalt.

1891 Kirjaniku tagasipöördumine Norrasse, kus teda võetakse vastu suurte auavaldustega.

1892 Kodumaale naasnud Ibsen süüvib suuresti omaenda sisemaailma ja kirjutab neli viimast näidendit, mida võib pidada omamoodi süvapsühholoogiliseks uurimuseks. Kõik käsitlevad elutöö ja õnne omavahelisi seoseid: „Ehitusmeister Solness” 1892, „Väike Eyolf” 1894, „John Gabriel Borkman” 1896, „Kui me, surnud, ärkame” 1899.

1898 Norras ja teistes Skandinaavia maades tähistatakse ulatuslikult Ibseni 70. sünnipäeva.

1900 Ibsen haigestub.

1906 Henrik Ibsen sureb 23. mail 78-aastasena.

Ibsen on läinud dramaturgia ajalukku eelkõige kui realistliku ideedraama looja, kes oli suuteline kaasaaja olulisemaid probleeme lihtsustamata kujul publikule serveerima, lavalt vaatajaskonnale mitte ainult alasti julma tõe ütleva, vaid probleemidele ka selliseid lahendusi pakku-ma, mis käisid olemasolevatele kõlblusnormidele risti vastu. Enne Ibsenit domineerisid näitekirjanduses ajalooliste tegelastega värssdraamad. Ibseni võime üksikisiku hingeelu tõetruult kujutada, realistliku ja napi dialoogi kirjutamise oskus ning ühiskonnakriitilisus muutsid näitekirjanduse reegleid tundmatuseni. Koos August Strindbergi ja Anton Tšehhoviga pandi alus modernismile teatris.

IBSENI DRAAMA „HEDDA GABLER”

Ibsen lõpetas „Hedda Gableri” kirjutamise 1890. aastal. Draama annab tunnistust tema lakkamatust huvist naise hingeelu vastu. Draama peategelasel on ühiseid jooni Ibseni kaasmaalase Amalie Skrami romaani „Constance Ring” nimikangelasega, aga ka August Strindbergi preili Juliega.

Kriitikud on märkinud, et kirjaniku kõrgendatud huvi naise sisemaailma vastu tulenes tema sõprusest noore Viini näitlejatri Emilie Bardachiga, keda ta kutsus „maipäikeseks eludetsembris”. Toona 18-aastase Emiliiega kohtus ta 1889. aastal Tirolis puhates ning nende kirjavahetusest leiab mitmeid paralleele „Hedda Gableri” süžeelega. Kuigi Ibsen avaldas Emiliele armastust, otsustas ta siiski oma abikaasale truuks jääda.

Hedda Gableri iseloomujooned on ilmselt siiski destilleeritud Ibseni enese sisemaailmast – näidendi nimikangelanna on intelligentne, auahne ja kõrk ning norra kirjandusteadlane Hans Heiberg nimetab teda „frigiidseks, kuid ohtlikuks”. Hedda Gabler ei sobi teda ümbritsevasse kodanlikku keskkonda, tema mõtteviisis on egoismi ja kurjust, tema soovides püüdu teostada ennast teiste arvel. Ibsen on öelnud, et selles näidendis ei huvitanud teda niinimetatud probleemid: „Minu jaoks oli peamine näidata inimesi, nende saatusi, meeleolusid teatud ühiskondlikes oludes ja olemasolevate vaadete taustal.”

„Hedda Gableri” maailmaesietendus oli Saksamaal Müncheni Residenztheatris 1891. aastal, nimiosa mängis Clara Heese. Sellele järgnesid koheselt lavastused Berliinis, Helsingis, Sotockholmis, Kopenhaagenis ja Kristiaanias.

Aegade jooksul on Heddat mänginud paljud nimekad näitlejannad: Vera Komissarževskaja, Eleonora Duse, Asta Nielsen, Patrick Campbell, Ingrid Bergman, Jill Bennett, Isabelle Huppert, Maggie Smith, Annette Bening, Judy Davis, Emmanuelle Seigner, Cate Blanchett.

Eestis on „Hedda Gablerit” lavastatud viiel korral (1914, 1957, 1975, 1993, 2011). Nimiosas on mänginud vastavalt Hilma Rantanen, Herta Elviste, Liina Orlova, Ülle Kaljuste, Liis Lindmaa/Ragne Veensalu.

Henrik Ibseni näidendid Vanemuises:

- 1907** „Seltskonna toed”, lav Karl Menning
- 1908** „Rahva vaenlane”, lav Karl Menning
- 1911** „Viirastused” („Tondid”), Karl Menning
- 1913** „Rosmersholm”, lav Karl Menning
- 1914** „Noorte liit” („Nooruse ühisus”), lav Ants Simm
- 1919** „Ehitusmeister Solness”, lav Ants Simm
- 1927** „Peer Gynt”, lav Voldemar Mettus
- 1928** „Võitlus trooni pärast”, lav Voldemar Mettus
- 1931** „John Gabriel Borkman”, lav Voldemar Mettus
- 1940** „Peer Gynt”, lav Kaarli Aluoja
- 1943** „Viirastused” („Kummitused”), lav Karl Ader
- 1953** „Nora” („Nukumaja”), lav Epp Kaidu
- 1959** „Peer Gynt” (ballett Edvard Griegi muusikaga), lav Ida Urbel
- 1965** „Kummitused” (Viirastused), lav Heikki Haravee
- 1973** „Väike Eyolf”, lav Jaan Tooming
- 1975** „Hedda Gabler”, lav Evald Hermaküla
- 1990** „Metspart”, lav Jaan Tooming
- 1996** „John Gabriel Borkman”, lav Jaan Tooming
- 2004** „Ehitusmeister Solness”, lav Mati Unt
- 2006** „Peer Gynt” (ballett Edvard Griegi, Claude Debussy ja Savatage´i muusikale), lav Mare Tommingas

Esimeseks Ibseni näidendi lavastuseks Eestis oli „Nora” aastal 1904 Tartus asunud jalgrattaseltsi „Taara” näitetrupi esituses, lavastajaks Karl Jungholz.

„Hedda Gableris” tahab Ibsen meie aja dekadentsi kujutada. Dekadents seisneb nimelt selles, et inimestel arusaamine puudub, mis otstarb nende elul on.

Nikolai Kann, 1910

Theodor W. Adorno

TÕDE HEDDA GABLERI KOHTA

Üheksateistkümnenda sajandi estetismi ei saa mõista vaimulooliselt, tema enda kaudu, vaid üksnes seoses teda kandnud realiteediga, sotsiaalsete vastuoludega. Amoraalsuse aluseks oli halb südametunnistus. Kriitika vastustas kodanlikku ühiskonda mitte ainult majanduslikult, vaid ka moraalselt, selle enda normidega. Nii ei jäänud valitseval kihil, kui ta ei soovinud laskuda apologetilisse ja hädisesse valetamisse nagu õukonnapoeetid ja riigitruud romaanikirjanikud, üle midagi muud, kui hüljata seesama printsiip, millega ühiskonda mõõdeti - selle moraal. Uus positsioon, mille radikaalne kodanlik mõte pealetungiva surve all sisse võttis, ei piirdunud ometigi ideoloogilise näivuse pelga aseainega - ennasthävitavas raevus väljakuulutatud, trotslikult ägeda ja kapituleerumisvalmi tõega. Ilu mäss kodanliku hea [*das Gute*] vastu oli mäss headuse vastu [*die Güte*]. Headus ise on hea deformatsioon. Eraldades moraalse printsiibi ühiskondlikust ning muutes selle privaatseks veendumuseks, piirab headus seda kahes mõttes. Ta loobub moraaliprintsiipi kätketud inimväärse olukorra teostamisest. Kõik tema teod on märgistatud teatud lohutava resignatsiooniga: ta taotleb leevendust, mitte ravi, ja teadlikkus ravimatusest sõlmib resignatsiooniga viimaks sobingu. Sel moel muutub headus piiratuks ka iseeneses. Tema süü seisneb usalduslikkuses. Ta maalib pettepilte inimestevahelistest vahetutest suhetest ning hüppab üle distantsist, mis on üksikisiku ainus kaitse üldise kallaletungi eest. Just tihedaimas kontaktis kogeb üksikisik kõige valulisemalt seda ületamatut erinevust. Võõrus on ainus vastukaal võõrdumisele. Efemeerne pilt harmooniast, milles peesitab headus, ainult tõstab veel julmemalt esile seda lepitamatu valu, mida ta sõgedalt salgab. Eksimused maitse ja mõistlikkuse vastu, millest ükski heategu ei pääse, viivad täide nivelleerimise, mida ilu jõuetu utopia vastustab. Nõnda on kõrgindustriaalse ühiskonna algusest peale olnud kurja usutunnistus mitte üksnes barbaarsuse eelmärk, vaid ka hea mask. Viimase auväärsus kandus üle kurjale, mis tõmbas enda peale kogu selle korra viha ja kadedusvimma, mis tagus oma liikmetele pähe head, et ise karistamatult kurja teha. Kui Hedda Gabler tädi Juliet, kes kavatseb oma sisimas ainult head, tapvalt solvab, pidades seda jõledat kübarat, mille tädi on kindrali tütre auks endale hankinud, sihilikult hoopis teenijatüdrukule kuuluvaks, siis see kibestunud naine üksnes ei vala kaitsetu ohvri peale sadistlikult välja oma viha näruse abielu pärast. Pigem patustab ta parima vastu, millega tal on tegemist olnud, sest ta tunnetab seda parimat hea rüvetusena. Teadmatult ja absurdelt esindab ta vanaproua jaoks, kes oma vusserdavat nõbu jumaldab, Absoluuti. Ohver on Hedda ja mitte Julie. Ilu, Hedda *idée fixe*, vastandub moraalile juba enne selle mõnitamist. Sest ta tõrgub igasuguse üldise ees ning sätestab absoluudina pelgast olemasolust tingitud erinevuse, juhuse, mis on soosinud üht ja mitte teist. Ilus kinnitab läbipaistmatu üksik ennast normina, ainsa üldisena, kuna normaalne üldisus on muutunud liiga läbipaistvaks. Seega esitab üksik üldisusele, kõikide mittevabade võrdsusele välja-

kutse. Kuid ta jääb ise süüdi, löigates koos üldisega ära kõik võimalused jõuda kaugemale pelgast olemasolust, mille läbipaistmatus kõigest peegeldab halva üldisuse ebatõde. Seega satub ilu ebaõige poolele õige vastu, olles ometigi õigusega selle vastu. Ilus toob nõder tulevik oma ohvri oleviku Moolokile: kuna viimase vallas ei saa olla midagi head, muutub ta ise halvaks, et lüüasaanuna näidata kohtumõistja süüd. Ilu protest hea vastu on tragöödiakangelase illusiooni kodanlik, ilmalikustunud vorm. Ühiskonna immanentsuses on teadlikkus selle negatiivsest olemusest pärsitud ja ainult abstraktne eitus vastutab tõe eest. Taunides seda, mis on moraal isemoraalset, nimelt repressiooni, saab antimoraal enda kaela moraaliga sügavaima soovi: et koos igasuguste piirangutega kaoks ka igasugune vägivald. Seetõttu langevadki järjekindla kodanliku enesekriitika motiivid tegelikkuses kokku materialismiga, mis annab neile eneseteadlikkuse.

Katkend teosest „Minima moralia. Märkmeid rikutud elust” (1951). Saksa keelest tõlkinud Jaan Kägu

Henrik Ibsen:

“Elu suur tragöödia on see, et nii paljudel inimestel ei ole midagi muud teha, kui õnnelikkust igatseda, aga nad ei suuda seda kunagi leida.”

“Naiste isiklik tahe jääb üldjuhul välja arendamata. Nad loodavad, et juhtub midagi „seninägematut”, mis annab nende elule mõtte. Tänu sellele elavad naised emotsionaalselt ebatervet elu ja saavad suure pettumuse osaliseks.”

“Mõni inimene sureb ära, ilma et ta oleks kunagi elanud. Õnneks nad ei saa sellest ise aru.”

“Läbielamine – see on meie aja loomingu saladus. Kõik, mis ma olen kirjutanud, on kõige tihedamalt seotud sellega, mis ma olen läbi elanud, kuigi see ka alati pole just minu endaga juhtunud. Iga uue teose loomise eesmärk seisneb minu jaoks selles, et see oli nagu minu vaimse vabakssaamise ja puhastumise teenistus, sest mitte keegi ei saa iialgi abstraheruda üldisest vastutusest ja kaasosast ühiskonnas, millesse ta kuulub.”

“Enese leidmine on inimese suurim ülesanne ja ülim õnn.”

“Elu on võitlus pahade vaimudega südame ja aju võlvide all. Kirjutada, see on istuda ja iseenda üle kohut mõista. “

“Meie näitlejad, vähemalt minevikus, tegid sageli suure vea, uurides oma osa isoleeritult, pööramata tarvilikku tähelepanu teistele tegelastele, nende omavahelistele seostele ja kogu näidendile tervikuna. Kuid ülejäänud osas tuleb uurida ja vaadelda tegelikkust ennast, elu. Ei mingit deklaratsiooni! Ei mingeid teatraalseid žeste ega rõhutamist! Ei mingit pateetikat üldse! Leidke igale meeleolule tõepärane, loomulik väljendus. Ärge mõelge iialgi sellele või teisele näitlejatarile, keda te selles osas olete näinud. Jälgige elu, mis teie ümber tormitseb, ja mängige elavat, tegelikku ehtsat inimest...”

Brian Friel (1929-2015) oli lähiaja üks tunnustatumaid iiri dramaturge. Tema omapärase poetikaga näidendite võlu seisneb realistlike elupildistuste sulandamisel irratsionaalsete motiivide, müütide ja ulmadega. Eestis on tema näidendeid lavastanud eriti rohkesti Priit Pedajas („Tõlkijad”, „Aristokraadid”. „Lõikuspeo tantsud”, „Kodukoht”), näidendit „Imearst” aga koguni kaks korda, 2009. aasta lavastus sündis Vanemuise suvelavastusena. Lisaks originaalnäidenditele on Friel tegelenud ka teistest kultuuriruumidest pärit klassikaliste materjalide „ülekirjutamisega”. Tegu on omalaadsete autoriseeritud tõlgetega, milles näidendi tõlkimisel on võetud tavalisest suuremaid vabadusi, lisatud mõningaid detaile ning „puhastatud” teksti anakronismidest. Kõige sagedamini on Friel sel viisil töödeldud vene klassikute tekste, näiteks Anton Tšehhovi („Onu Vanja”, „Kolm öde”) ja Ivan Turgenevi („Isad ja pojad”) teoseid.

Frieli töötlus Ibseni „Hedda Gablerist” esmalavastus 2008. aastal Dublini Gate ’i teatris. 2012. aastal esitati seda Londonis Old Vici teatris.

MEHIS PIHLA

Sündinud 28.10.1988

2016 lõpetanud Eesti Muusika- ja Teatriakadeemia Lavakunstikooli 27. lennu dramaturgi õppesuunal

2013 Ugala lavastus „Y-generatsioon“ – dramaturg

2014 Lavakunstikooli 27. lennu iseseisva tööna valminud lavastus „Puhkamisest väsinud“ – lavastaja/dramaturg

2016 Endla lavastus „Uhkus ja eelarve“ – lavastaja/dramaturg

2016 Vanemuise lavastus „Ilus on noorelt...“ – lavastaja/dramaturg

2016 Ugala lavastus „Tasujad“ – lavastaja/dramaturg

Minu mängus ei sallita ettureid.

Löö kummuli kogu laud; siis vaid olen teiega.

Kui suudaksid valla päästa kogu maailma veejoad,
ma rõõmuga tulen ja põhja lasen Noa laeva.

Henrik Ibsen, luuletusest „Mu sõbrale, revolutsioonilisele oraatorile“ (1869)

Teatrijuht Toomas Peterson

Draamajuht Tiit Palu

Muusikajuht Paul Mägi

Balletijuht Mare Tommingas

Lavastusala juht Rait Randoja

Lavatehniline ala Rello Lääts, Kaupo Jalas,
Taivo Pöder, Tanel Pärn, Jüri Urbel, Urmas Poom

Dekoratsiooniala Marika Raudam, Innari Toome, Ain Austa,
Andres Lindok, Katrin Nigumann, Leenamari Pirn, Terje Kiho,
Sirje Kolpakov, Armin Luik, Aleksander Karzubov, Indrek Ots,
Mart Raja, Tarvo Vassil, Arvo Vassil, Eino Reinapu, Mait Sarap

Jumestusala Anne-Ly Soo, Viktoria Rüster, Mare Kuul, Janika Kolju, Rutt Laikask

Kostüümiala Ivika Jõesaar, Ruth Rehme-Rähni, Külli Kukk, Edith Ütt, Ivi Vels,
Heli Kruuse, Natalja Malinen, Luule Luht, Tia Nuka, Olga Vilgats, Kaire Arujõe,
Riin Palumets, Irina Medvedeva, Valentina Kalvik, Inkeri Orasmaa,
Daisy Tiikoja, Elli Nöps, Anneli Vassar, Marit Reinmets, Juta Reben,
Malle Värno, Hillar Kaag, Henn Laidvee

Riietusala Raina Varep, Kai Vahter

Rekvisiidiala Liina Martoja, Kaie Uustal, Kadri Kaur, Ave Liivamägi

Valgustusala Andres Sarv, Imbi Mälk, Raul Telliskivi, Taivo Pöder

Heli- ja videoala Andres Tirmaste, Vladimir Holm, Toivo Tenno, Andreas Kangur

Kavalehe koostas Sven Karja, **kujundas** Katrin Kelpman, **fotod** Kristjan Suits

Viimseni lihvitud liikumine...

 kinema

Innovation
that excites

UUS NISSAN PULSAR

UUS AUTO, UUS KOGEMUS. TÄIUSLIK KAASLANE.

UUS NISSAN PULSAR

See on nii seest kui väljast dünaamiline auto. Kõige ruumikam salong oma klassis ja palju uuenduslikku varustust teevad perega reisimise väga mugavaks. Vaikne ja kergesti manööverdatav Nissan PULSAR on sinu jaoks nagu loodud.

**NÜÜD EI TASU VÄHEMAGA LEPPIDA.
UUS NISSAN PULSAR PANEB SUL PULSI LÖÖMA.**

BRONEERI PROOVISÕIT JUBA TÄNA!

autospirit

Autospirit Tartu OÜ
Turu 47, Tartu
tel 734 1422
www.autospirit.ee

NISSANI OMANIK, LIITUGE
BOONUSPROGRAMMIGA!

YOU+ NISSAN

KASULIK SULLE JA SINU AUTOLE NISSAN.EE/YOU+

Piltidel on illustreeriv tähendus. Nissan Pulsari keskmine kütusekulu on 3,6 – 5,1 l/100 km, CO₂ emissioon 94 – 119 g/km.

ALTIA
EESTI

Eritähtsaks hetkeks

LARSEN

COGNAC

TÕELISE
SEIKLEJA VALIK

PRODUIT DE
FRANCE
www.cognac-larsen.fr

TÄHELEPANU! TEGEMIST ON ALKOHOLIGA. ALKOHOL VÕIB KAHJUSTADA TEIE TERVIST.

Tere tulemast Vanemuise teatrisse!

Uued hooajal 2017/2018

Faust Sweeney Todd

Guugelmuugelpunktkomm

Beatrice Teineteiseta

Mees, kes teadis ussisõnu

Naksitrallid Kalevipoeg

Viini veri Kinolina kangelane

Härra Biedermann ja tulesüütajad

Hüljatud Medeia

Rännakud. Maarjamaa laulud

Emakeelne kultuur on hindamatu väärtus.

30. detsembril 2006 asutasime Vanemuise Fondi, et hoida ja toetada Eesti teatrikunsti.
Lubame hea seista fondi käekäigu eest

Olga Aasav, Kalev Kase, Mart Avarmaa, Tartu linn

Vanemuise Fond on loodud teatri töötajate erialase arengu ja koolituse toetuseks.
Fondi on võimalik teha annetusi:

SA Tartu Kultuurkapital / SEB pank 10102052050006 / Sampo Pank 334408570002
Märksõna: VANEMUISE FOND

Vanemuise fond tänab:

Olga Aasavit, Andrus Ansipit, Mart Avarmaad,
Alar Kroodot, Kalev Kaset, Mati Kermast, Eero Timmermanni,
Tartu linna, Vanemuise advendikontserdil annetajaid.

Aasta toetaja

kinema

Aasta toetaja

LARSEN
COGNAC

Ametlik autopartner

NISSAN | **autospirit**

Ametlik hotellipartner Tartus

DORPAT
HOTELL

Ametlik hotellipartner Tartus

LONDON
HOTELL

Ametlik hotellipartner Tallinnas

park inn
Central Tallinn

Tartu
heade mõtete linn

GIGA

KUKU

Postimees

KULTUURIMINISTEERIUM

KULTUURIMINISTEERIUM

AITAN LAPSI

AS GIGA on Vanemuise Sümfooniaorkestri Kassitoome tasuta suvekontserdi peasponsor.

vanemuine.ee